

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Petru Moraru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Brânză Victor în numele părților vătămate și părților civile Candu Vladimir, Țurcan Valerian, Șeremet Mariana, Curnic Alexandra și Darii Alexandru, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ialoveni din 26 august 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui

***Guțuțui Alexandr Victor**, născut la 20 octombrie 1989, originar din r-nul Ialoveni, domiciliat în r-nul Ialoveni, s. Văsieni*

***Scorici Vasili Gheorghii**, născut la 28 iunie 1989, originar din r-nul Orhei, s. Luceafărul, domiciliat în r-nul Ialoveni, s. Văsieni*

***Pogor Iurie Nicolai**, născut la 27 decembrie 1970, originar din mun. Chișinău, domiciliat în r-nul Ialoveni, s. Văsieni*

***Pogor Nicolae Iurie**, născut la 22 mai 1992, originar și domiciliat în r-nul Ialoveni, s. Văsieni*

***Pogor Radu Vitalie**, născut la 16 august 1992, originar și domiciliat în mun. Chișinău, or. Codru, str. Potîrnichii 53B*

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 31.03.2014-26.08.2015 (prima instanță)*
- 2. 18.09.2015-19.11.2015 (instanța de apel)*
- 3. 08.02.2016-16.03.2016 (instanța de recurs)*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 26 august 2015, Pogor Iurie, Pogor Nicolae și Pogor Radu au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, ceea ce constituie 8000 lei, în privința fiecăruia.

Guțuțui Alexandr și Scorici Vasili au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an, conform art. 90 Cod penal, în privința fiecăruia.

Pretențiile materiale și morale înaintate de Candu V., Darii A., Țurcan V., Șeremet M. și Curnic A. către inculpați au fost admise în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Pogor Iurie, la data de 08.01.2014, aproximativ la ora 03:00, aflându-se în incinta barului Î.I. "Iosip Serghei" amplasat în subsolul Primăriei s. Văsieni, r-nul Ialoveni, împreună cu Pogor N., Pogor R., Guțuțui A. și Scorici V., având scopul comiterii huliganismului agravat, încalcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, fiind în stare de ebrietate alcoolică, s-au apropiat de cet. Țurcan V., Basarab P., Șeremet M., Curnic A., Darii A., Candu V., Stănilă T. și, fără careva motive, din intenții huliganice, în prezența altor persoane, au început să-i numească cu cuvinte necenzurate, după care le-au aplicat ultimilor multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-le vătămări corporale.

Prelungindu-și acțiunile sale criminale, Pogor Iurie împreună cu Pogor N., Pogor R., Guțuțui A. și Scorici V., cu toate că Țurcan V., Basarab P., Șeremet M., Curnic A., Darii A., Candu V., Stănilă T. le cereau să înceteze acțiunile sale huliganice și în scop de apărare au părăsit încăperea localului, ieșind în stradă, au fost urmăriți de primii, care manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, încalcând ordinea publică, fără careva temeii, au continuat în stradă să le aplice lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-le vătămări corporale.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 79 din 09.01.2014 la Candu V. s-au constatat leziuni ce se califică ca vătămare ușoară.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 105 din 09.01.2014 la Țurcan V. s-au constatat leziuni ce se califică ca vătămare ușoară.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 81 din 09.01.2014 la Șeremet M. s-au constatat leziuni ce se califică ca vătămare neînsemnată.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 88 din 09.01.2014 la Stănilă T. s-au constatat leziuni ce se califică ca vătămare ușoară.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 89 din 09.01.2014 la Curnic A. s-au constatat leziuni ce se califică ca vătămare neînsemnată.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 80 din 09.01.2014 la Darii A. s-au constatat leziuni ce se califică ca vătămare ușoară.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 207 din 14.01.2014 la Basarab P. s-au constatat leziuni ce se califică ca vătămare neînsemnată.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Guțuțui Alexandr, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii imputate, din motivul lipsei în acțiunile sale a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În cererea sa apelantul a invocat că instanța de fond, la examinarea cauzei, s-a bazat doar pe declarațiile părților vătămate, precum și pe declarațiile părților vătămate Basarab P. și Bivol R., care nu au fost audiați în cadrul ședinței de judecată și, respectiv, aceste probe nu au fost examinate în cadrul cercetărilor judecătorești. La faza urmăririi penale părțile vătămate nu au declarat că Guțuțui Alexandr a participat la săvârșirea faptei, și nici una din acestea nu a declarat că anume inculpatul le-a lovit.

Suplimentar, apelantul a invocat că cercetarea judecătorească a fost efectuată unilateral, în favoarea părților vătămate, neluând în considerare că partea vătămată Țurcan V., care este polițist, a fost cel care a inițiat conflictul, fiind în stare avansată de ebrietate, precum și faptul că Darii A. este sportiv de performanță.

Apelantul a considerat că prima instanță, la judecarea cauzei, s-a bazat numai pe presupuneri, nici o probă neconfirmând faptul participării inculpatului la săvârșirea infracțiunii.

3.1. Împotriva sentinței a declarat apel și avocatul Brânză Victor în numele părților vătămate Candu V., Țurcan V., Șeremet M., Curnic A. și Darii A, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Suplimentar, apelantul a solicitat admiterea acțiunii civile și încasarea solidară de la Pogor I., Pogor N. și Guțuțui A., în beneficiul părților vătămate sus-menționate, a mijloacelor bănești în mărime totală de 107000 lei, după cum urmează:

- pentru Țurcan V., prejudiciul material în mărime de 10000 lei și cel moral în mărime de 20000 lei;

- pentru Candu V., prejudiciul material în mărime de 10000 lei și cel moral în mărime de 15000 lei;

- pentru Darii A., prejudiciul material în mărime de 6000 lei și cel moral în mărime de 15000 lei;

- pentru Șeremet M., prejudiciul material în mărime de 5000 lei și cel moral în mărime de 10000 lei;

- pentru Curnic A., prejudiciul material în mărime de 6000 lei și cel moral în mărime de 10000 lei.

Apelantul a mai solicitat încasarea solidară de la Pogor I., Pogor N. și Guțuțui A., în beneficiul părților vătămate, a cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime totală de 10000 lei.

În motivarea cererii sale apelantul a indicat următoarele:

- prima instanță eronat a indicat că acuzaarea nu și-a găsit confirmare și faptele inculpaților urmează a fi reîncadrate, greșind constatând că leziunile corporale cauzate părților vătămate nu confirmă faptul că inculpații au folosit obiecte pentru vătămarea integrității corporale, deoarece concluzia dată nu și-a găsit confirmare în cadrul examinării cauzei, fiind combătută prin declarațiile părților vătămate, a martorilor și concluziile din rapoartele de expertiză medico-legală;

- instanța nu a motivat respingerea probelor care întemeiau acuzaarea;

- pedeapsa aplicată inculpaților Pogor I. și Pogor N. a fost greșit individualizată, deoarece prima instanță eronat a reținut că primul nu are antecedente penale, în materialele cauzei existând probe din care rezultă că acesta a fost anterior condamnat pentru fapte similare; totodată, prima instanță a neglijat faptul că ambii inculpați au fost organizatori și autori ai infracțiunii, concomitent fiind instigatori, astfel în privința acestora urma a fi aplicată o pedeapsă mai aspră în raport cu ceilalți inculpați;

- prima instanță, deși a constatat întemeierea acțiunii civile depuse de părțile vătămate, nu s-a expus asupra sumelor adjuocate în folosul acestora, încălcând astfel dreptul la un proces echitabil și la judecarea cauzei într-un termen rezonabil.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, pronunțată integral la 30 decembrie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpatul Guțuțui A. și admis parțial apelul declarat de avocatul Brânză V. în interesele părților vătămate, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, conform căreia au fost admise parțial pretențiile părților vătămate privind încasarea prejudiciului moral, fiind dispusă încasarea de la inculpați a sumelor bănești în beneficiul părților vătămate, după cum urmează:

- în beneficiul lui Țurcan V., Candu V. și Darii A. – câte 3000 lei pentru fiecare, de la fiecare inculpat;

- în beneficiul lui Șeremet M., Curnic A. – câte 2000 lei pentru fiecare, de la fiecare inculpat;

În rest, pretențiile privind încasarea prejudiciului moral au fost respinse ca nefondate.

Au fost admise în principiu pretențiile privind încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța civilă.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel, în privința cererii inculpatului Guțuțui A., a reținut că versiunea acestuia privind neimplicarea sa în conflict nu și-a găsit confirmare, vinovăția acestuia fiind demonstrată prin declarațiile părților vătămate Basarab P. și Curnic A., care au indicat că Guțuțui A. l-a lovit pe Stănilă T.

Totodată, instanța de apel a reținut că prima instanță în mod justificat a constatat că rapoartele de expertiză medico-legală în privința inculpaților Pogor I. (f.d. 173, vol. I), Pogor N. (f.d. 195, vol. I) și Guțuțui A. (f.d. 241, vol. I), coroborate la leziunile corporale cauzate părților vătămate, nu confirmă faptul că inculpații intenționat au folosit obiecte pentru vătămarea integrității corporale, din care considerent semnul calificativ “cu aplicarea unor obiecte” a fost just exclus din învinuire.

Privitor la apelul avocatului Brânză V. și argumentul referitor la reîncadrarea neîntemeiată a acțiunilor inculpaților, în același context, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a reîncadrat acțiunile inculpaților din prevederile art. 287 alin. (3) Cod penal în cele de la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece nu a fost demonstrată aplicarea unor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății, argumentul dat fiind respins.

În partea încasării prejudiciului moral, instanța de apel a statuat că acesta urmează a fi încasat aparte, de la fiecare inculpat, în conformitate cu pct. 31 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 09.01.2006 “Cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral”, iar sumele ce urmează a fi încasate de la fiecare inculpat în parte constituie o satisfacție morală echitabilă în coraport cu gravitatea suferințelor cauzate fiecărei din părțile vătămate, în interesele cărora s-a înaintat apel.

În ceea ce ține de încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de asistență juridică, instanța de apel a considerat că pretențiile în partea dată urmează a fi admise în principiu, urmând ca asupra acestora să se expună instanța în ordine civilă, deoarece nu au fost prezentate careva probe care ar justifica pretențiile respective și probele date nu au fost prezentate părții apărării pentru luare de cunoștință, pregătirea apărării și expunerea asupra admisibilității lor.

Referitor la argumentul avocatului privind greșita individualizare a pedepsei aplicate inculpatului Pogor I., instanța de apel a menționat că acesta nu are antecedente penale deoarece, fiind condamnat anterior în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, a achitat amenda stabilită acestuia în calitate de pedeapsă, astfel antecedentul penal fiind stins.

Instanța de apel a conchis că prima instanță le-a stabilit o pedeapsă echitabilă tuturor inculpaților, corespunzătoare criteriilor de individualizare a pedepsei, în concordanță cu gravitatea infracțiunii săvârșite și persoana celor vinovați, pedeapsa fiind stabilită în limitele legii, lipsind careva interdicții de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal. În contextul dat, instanța de apel a concluzionat că nu se atestă vreun motiv de casare a sentinței atacate în partea stabilirii pedepsei inculpaților.

5. Hotărârile instanțelor de fond și apel sunt atacate cu recurs ordinar de avocatul Brânză Victor în numele părților civile și părților vătămate Candu V., Țurcan V., Șeremet M., Curnic A. și Darii A., după la 26 ianuarie 2016, solicitând casarea parțială a acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Ca temeiuri pentru recurs, recurentul indică pct. 6), 10), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

În cererea formulată, recurentul invocă aceleași motive ca și în cererea de apel, cu excepția argumentului referitor la admiterea acțiunii civile, menționând următoarele:

5.1) greșita apreciere a probelor acuzării în raport cu probele apărării;

5.2) încadrarea juridică greșită a faptei;

5.3) individualizarea eronată a pedepsei aplicate inculpaților Pogor I. și Pogor N., și anume: 1) instanțele de judecată eronat au indicat că nu există circumstanțe agravante în privința lui Pogor I. și că el nu are antecedente penale, deoarece la materialele cauzei există probe că Pogor I. a fost anterior condamnat pentru fapte similare de huliganism; 2) instanța de apel a neglijat aspectul că Pogor I. și Pogor N. au fost organizatori și autori ai infracțiunii

și, concomitent, instigatori, în privința acestora urmând a fi stabilită o pedeapsă mai aspră în raport cu pedeapsa aplicată celorlalți inculpați.

6. Pe cauză a fost depusă referință de procuror, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursului declarat, din motiv că solicitarea recurentului de pronunțare a unei noi hotărâri de condamnare a inculpaților în baza art. 287 alin. (3) Cod penal contravine prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, care stabilesc că instanța de recurs poate rejudeca cauza și pronunța o nouă hotărâre dacă nu se agravează situația condamnatului.

6.1 Referință este depusă și de inculpatul Guțuțui Alexandr, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursului declarat, pe motiv că nu au fost admise erori ce s-ar încadra în temeiurile pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, după cum invocă recurentul.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Cu referire la motivul de la pct. 5.1, instanța de recurs menționează că recurentul nu este de acord cu modalitatea de apreciere a probelor și a concluziilor de vinovăție a inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal. În acest sens, Colegiul penal reține că motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticile formulate de recurent nu pot fi considerate ca motive sub aspectul casării hotărârii instanței de apel, ca fiind ilegală.

Reaprecierea probelor, în modul propus de autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În contextul celor expuse privitor la reaprecierea probelor, **cu referire la motivul de la pct. 5.2**, Colegiul penal reține că instanțele de fond și apel corect au constatat faptele săvârșite de inculpați ca fiind dovedite, concluzionând asupra vinovăției ultimilor, stabilită și constatată reieșind din totalitatea probelor acumulate pe cauză, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Just a fost apreciat și faptul că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal a fost dovedită prin probe cercetate și verificate atât în instanța de fond, cât și cea de apel, și anume prin:

- declarațiile părților vătămate Țurcan V., Darii A., Șeremet M., Candu V., Curnic A., Vîrlan I., Stănilă T. (date în instanța de fond) și Basarab P., Bivol R. (date în cadrul urmăririi penale);

- declarațiile martorilor Basarab (Sclifos) C., Caraji N., Brînză P. (date în instanța de fond);

- rapoartele de expertiză medico-legală efectuate în privința părților vătămate.

Suplimentar, Colegiul penal consideră că instanța de apel întemeiat a conchis asupra corectitudinii recalificării, de către instanța de fond, a acțiunilor inculpaților din norma juridică de la art. 287 alin. (3) Cod penal la cea de la lit. b) alin. (2) art. 287 Cod penal, deoarece nu a fost demonstrată aplicarea unor obiecte pentru vătămarea integrității corporale.

Astfel, Colegiul penal apreciază că a fost respinsă în mod argumentat solicitarea apelantului de recalificare a acțiunilor inculpatului.

Cu referire la motivul de la pct. 5.3.1, Colegiul penal reține că instanța de apel a dat un răspuns argumentat, deoarece inculpatul, condamnat prin sentința Judecătorei Ialoveni din 07.03.2013 în baza art. 287 alin. (1) Cod penal (f.d. 77, vol. II), a achitat amenda care i-a fost stabilită.

Astfel, în temeiul prevederilor art. 111 alin. (1) lit. e) Cod penal, se consideră ca neavînd precedente penale persoanele condamnate la o pedeapsă mai blîndă decât închisoare, după executarea pedepsei, care la caz este amenda penală, aceasta fiind achitată și, respectiv, antecedentul penal fiind stins.

Cu referire la motivul de la pct. 5.3.2, Colegiul penal constată că, prin rechizitoriu, inculpații Pogor I. și Pogor N. au fost învinuiți în săvârșirea faptei incriminate acționând doar în calitate de autori, această circumstanță fiind constatată de către instanța de fond și menținută de instanța de apel, astfel argumentul recurentului este neîntemeiat. Totodată, este de menționat că sancțiunea art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal prevede posibilitatea aplicării în mod alternativ a următoarelor pedepse: 1) amendă în mărime de la 400 la 1000 unități convenționale; 2) închisoare de până la 5 ani.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Colegiul penal constată că de către instanța de apel a fost adoptată o decizie argumentată, cu respectarea criteriilor generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație toate circumstanțele concrete ale cauzei, caracterul și gravitatea infracțiunii comise, motivul și scopul acesteia, personalitatea vinovaților, consecințele survenite în rezultatul comiterii infracțiunii, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării condamnaților, cât și din partea altor persoane, precum și de faptul că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei.

Față de considerentele expuse supra, Colegiul penal constată că pedeapsa a fost individualizată corect.

Întrucât invocările recurentului nu sunt motivate, iar temei pentru a interveni în soluția instanței de apel, în sensul casării deciziei atacate, nu există, Colegiul penal conchide că recursul înaintat urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Brânză Victor în numele părților vătămate și părților civile Candu Vladimir, Țurcan Valerian, Șeremet Mariana, Curnic Alexandra și Darii Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui ***Guțuțui Alexandr Victor, Scorici Vasili Gheorghii, Pogor Iurie Nicolai, Pogor Nicolae Iurie și Pogor Radu Vitalie***, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 aprilie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru